

חוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה),

תש"ם-1980 *

1. עד העומד להעיד, בכל הליך שיפוטי או מעין שיפוטי, אין משביעים אותו, על אף האמור בכל דין אחר. ביטול שבועה

2. עד העומד להעיד, בכל הליך שיפוטי או מעין שיפוטי, מזהירים אותו תחילה, בלשון המובנת לו, כי עליו להעיד את האמת בלבד ואת האמת כולה, וכי יהיה צפוי לענשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן. אזהרת עד

3. מקום שחוק מתיר או מחייב כי דבר סלוני ייעשה בשבועה, ייעשה הדבר באזהרה בדרך הקבועה בסעיף 2, בשינויים המחוייבים לפי הענין; מי שמוסמך על פי אותו חוק להשביע, יהא מוסמך להזהיר כאמור. אזהרה במקום שבועה

4. דין אזהרה לפי חוק זה כדין שבועה לענין חוק העונשין, תשל"ז-1977.¹ דין אזהרה

5. היה לבית-המשפט יסוד להניח כי השבעת העד עשויה לסייע לגילוי האמת, רשאי בית המשפט, ביוזמתו או לפי בקשת בעל דין, להשביעו, אולם רשאי העד, משהודיע שהוא עושה כן מטעמי דת או מצפון, שלא להישבע אלא להצהיר בהן צדק, זולת אם היה בית המשפט משוכנע שטעמי העד ניתנו שלא בתום לב; החליט בית המשפט להשביעו, יהא לשון השבועה כך: השבועה על פי החלטת בית-המשפט

"אני נשבע באלוהים, כי עדותי בבית משפט זה היא עדות אמת, האמת כולה, והאמת בלבד".

שמואל תמיר
שר המשפטים

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

¹ נתקבל בכנסת ביום י"ז באב תש"ם (30 ביולי 1980); חצתה החוק ודברי הסבר טורסמו בח"ח 1471, תש"ם, עמ' 327.

1 ט"ח תשל"ז, עמ' 226.